

Pál Apokalipszise

[...] az út. Ő pedig szólt hozzá, ezt mondván: „Melyik úton menjek fel Jeruzsálembe?” A kisgyerek válaszul ezt mondta: „Mondd meg a neved, hogy megmutathassam neked az utat”. A kisgyerek tudta, hogy ő Pál. Szeretett volna beszédbe elegyedni vele, a szavai csak az ürügyet szolgáltatták mindahhoz, hogy szólhasson hozzá.

A kisgyerek megszólalt, mondván: „Tudom, ki vagy te, Pál. Te vagy az, aki áldott mióta az anyja méhében volt. Azért jöttem hozzád, hogy felmeless Jeruzsálembe az apostol-társaidhoz. És emiatt kaptál meghívást. És én vagyok a Lélek, aki társad leszel. Hagyd, hogy felébredjen a tudatod, Pál, [...]val. Ezért [...] az egész, melyet [...] a fejedelemségek között és ezek a hatalmak és arkangyalok és hatalmasságok és az egész démoni fajok [...] az, mely kinyilatkoztatja a tömegeknek a lélek-táplálást.”

És miután kis szünetet tartott, hogy befejezze beszédét, ezt mondta nekem: „Hagyd éberem a tudatod, Pál, és vedd észre, a hegy, amelyiken állsz, Jerikó hegye, ezért tanul meg meglátni a rejtett dolgokat a láthatóak mögött. Ugyanez érvényes a tizenkét apostolra is, akikhez el fogsz menni, mert hogy ők kiválasztott lelkek, és üdvözölni fognak téged.” – felemelte tekintetét és látta, amint üdvözlük őt.

Azután a Szent Lélek, aki beszélt hozzá, megfogta őt és felemelte a harmadik mennyekbe és még tovább mentek, a negyedik mennyekbe. A Szent Lélek szólt hozzá, mondván: „Nézd és lásd a hasonlóságokat a földiekhez.” És lenézett és látta az embereket a Földön. Kitérően nézett és látta azokat, akik [...] vannak. Aztán ismét lenézett és látta a tizenkét apostolt jobb oldalt és balról, a teremtésben, és a Lelket, aki előttük járt.

És láttam a negyedik mennyekben, a neve szerint – láttam az istenekre emlékeztető angyalokat, az angyalokat, akik kihoznak éppen egy lelket a halál földjéről. Aztán a negyedik menny kapujába helyezik őt. És az angyalok megkorbácsolják. A lélek szólt, mondván: „Mi volt az a bűn, amit elkövettem a világ ellen?”. A vámszedő, aki a negyedik mennyben lakik így válaszolt, mondván: „Nem volt helyes dolog annyi törvénytelenéget elkövetni a halál földjén”. A lélek válaszul ezt mondta: „Hozz tanúkat! Hagyd hogy megmutassák milyen testben követtem el a törvénytelen dolgokat. Szeretnéd, hogy hozzak egy könyvet olvasni belőle?”

És eljött a három tanú. Az első szólt, mondván: „Hát nem voltam én a tömegben a második órában [...]? Felkeltem ellened, amíg meg nem haragudtál, nem kezdél el dühöngeni és irigykedni.” És a második szólt, mondván: „Hát nem voltam én a világban? Az ötödik órába léptem és láttalak téged, és csodálatlak téged. És most figyelj, vádolkok azokkal a gyilkosságokkal, melyeket elkövettél.” A harmadik szólt, mondván: Hát nem jöttem el hozzád a tizenkettedik órájában a napnak, amikor a nap lenyugvóban volt? sötétséget adtam neked, amíg el kellett követned bűneidet.” Amikor a Lélek hallotta ezeket a dolgokat, szomorúan sűtötte le szemét. Aztán felemelte tekintetét. Elmerítették. A lélek, melyet elmerítenek, új testbe költözik, melyet előkészítettek számára. És figyelj, a tapasztalásának vége.

Aztán felnéztem és láttam a Lelket, amint így szól hozzám: „Pál, jöjj! Indulj el felém!” Amint elindultam, a kapu kinyílt, és én felmentem az ötödik mennybe. És láttam apostoltársaimat, amint velem tartanak, miközben a Lélek csatlakozott hozzánk. És láttam egy rendkívüli angyalt az ötödik mennyben, aki fém rudat tartott a kezében. Három további angyal volt velem, én az arcukat néztem. Ők azonban versenyeztek egymással, ostorral a kezükben, ösztökölték a lelkeket az ítéletre. Én azonban a Lélekkel tartottam, és a kapu megnyílt számunkra.

Aztán felmentünk a hatodik mennybe. És láttam az apostoltársaimat velem tartani, és a Szent Lélek vezetett engem előttük. Felnéztem a magasba és hatalmas fényt láttam amint leragyog a hatodik mennyre. Szóltam, mondván a vámszedőnek, aki a hatodik mennyben volt, „Nyisd ki nekem és a Szent Léleknek, aki előttem van.” Ő kinyitotta nekem.

Azután felmentünk a hetedik mennybe, és én láttam egy idős férfit [...] fényt és akinek a ruházata fehér volt. A trónja, mely a hetedik mennyben állt, fényesebb volt a Napnál hétszeresen. Az idős ember megszólalt, mondván nekem: „Hová mész, Pál? Áldott vagy és áldott az, aki az anyja méhéből születik.” Ám ránéztem a Lélekre, ő pedig megrázta a fejét, mondván nekem: „Beszélj hozzá!” Én pedig válaszoltam, felelően az idős embernek: „Arra a helyre megyek, ahonnan származom.” Az idős ember így felelt: „Honnan származol?” így feleltem, mondván: „Megyek le a halál földjére, azért, hogy fogságba vessem a fogságban lévőket, akik fogságban voltak Babilon fogsága idején.” Az idős ember így felelt nekem, mondván: „Hogyan leszel képes elmenni tőlem? Nézd a fejedelemséget és a hatalmat.” A Lélek szólt, mondván: „Add neki a jelet ami nálad

van, és megnyílik neked.” Ezután odaadtam neki a jelet. Odafordította arcát alant a teremtményeire és azokra, akik az uralma alatt álltak.

És ezután a <hetedik> menny megnyílt és felmentük a nyolcadikhoz. És én láttam a tizenkét apostolt. Ők üdvözöltek engem, és felmentünk a kilencedik mennybe. Mindenkit üdvözöltem a kilencedik mennyben és felmentünk a tizedik mennybe. És én üdvözöltem a lélektársaimat.

[Fordította Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)